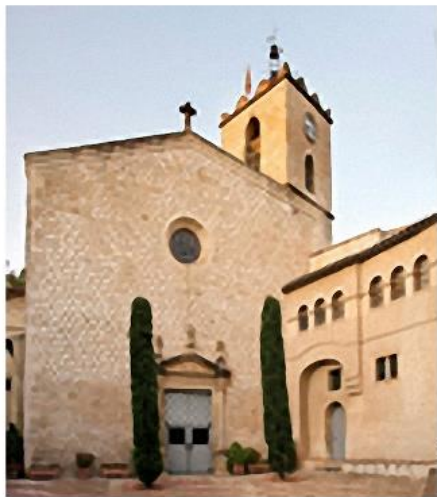

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 1 de Desembre de 2018. N° 44

COMENCEM L'ANY NOU EN LA LITURGIA

Amb el primer diumenge d'Advent iniciem el recorregut d'un nou any en les celebracions dels diumenges especialment, però també en totes les celebracions litúrgiques i en la pregària seguida dels salms, en els dies feiners, en les seves hores assenyalades del dia.

Aquest ritme es conduit per la lectura de la Paraula de Déu que en cada any es va alternant l'ordre dels quatre evangelistes i d'altres parts de la Bíblia.

L'important, però, és assumir l'esperit que els textos de la Sagrada Escripura ens van oferint, per entrar en la dinàmica que pretenen situar-nos al voltant de les festes centrals que celebrem cada temps. Properament serà Nadal amb tot l'entorn de festes nadalenques, que van seguint el recorregut d'un matrimoni de Natzaret: Josep i Maria i més tard amb el seu Fill: Jesús.

Farem un salt que ens farà posar l'accent en la vida d'adult de Jesús; en el que coneixem per la seva vida pública i que arribarem a la Quaresma. Centrarem l'atenció en tot el recorregut fins a la Passió-Mort-Resurrecció.

Aquesta primera part de l'any litúrgic amb la infància de Jesús i tot seguit la seva vida com a persona humana madura i lluitadora per donar a conèixer la manera d'obrar del Pare ens conduirà a la victòria de Déu sobre la mort amb la resurrecció del ser humà, gràcies a la redempció que ens ha ofert Jesús amb la seva mort.

El camí de tot l'any ens ofereix, una vegada més, la possibilitat d'identificar-nos amb Aquell que també es va identificar amb la nostra condició humana perquè ens adonéssim de la nostra condició divina i espiritual que tenim.

Podem avançar per aquest camí que està il·luminat per l'evangelí i que el Senyor espera que, com Ell va dir: "Jo sóc la llum del món" i "Vosaltres, sou la llum del món".

Cal estar molt atent al missatge que, diumenge rere diumenge, es proclamat a les celebracions de l'Eucaristia i si ens anem identificant amb el Mestre, sabrem com hem d'atendre el que Ell ens diu.

Adonem-nos, doncs, que hem d'evitar estar distrets i oblidant que Jesús sempre espera de nosaltres el testimoni sincer i senzill del que som; però amb sinceritat i veritat.

La roda del temps, dies, mesos, anys, va passant amb nosaltres a dintre. No hem de permetre que ningú ens suplanti. Tots som amos de la nostra condició cristiana. Hem de vetllar per actuar mostrant la nostra condició, sense avergonyir-nos i amb tot el convenciment possible per a ser veritables testimonis del Crist enmig del món. Sense avergonyir-nos i amb el front ben alt, no amb orgull fals, sinó amb sinceritat de servei, de mostració del missatge de Jesús, de l'Església, en l'ambient que hom es mou cada dia.

Mn. Joaquim Rius

=====

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 24,37-44

Las primeras comunidades cristianas vivieron años muy difíciles. Perdidos en el vasto Imperio de Roma, en medio de conflictos y persecuciones, aquellos cristianos buscaban fuerza y aliento esperando la pronta venida de Jesús y recordando sus palabras: **“Vigilad. Vivid despiertos. Tened los ojos abiertos. Estad alerta.”**

¿Significan todavía algo para nosotros las llamadas de Jesús a vivir despiertos?

¿Qué es hoy para los cristianos poner nuestra esperanza en Dios viviendo con los ojos abiertos?

¿Dejaremos que se agote definitivamente en nuestro mundo secular la esperanza en una última justicia de Dios para esa inmensa mayoría de víctimas inocentes que sufren sin culpa alguna?

Precisamente, la manera más fácil de falsear la esperanza cristiana es esperar de Dios nuestra salvación eterna, mientras damos la espalda al sufrimiento que hay ahora mismo en el mundo. Un día tendremos que reconocer nuestra ceguera ante Cristo Juez: ¿Cuándo te vimos hambriento o sediento, extranjero o desnudo, enfermo o en la cárcel, y no te asistimos? Este será nuestro dialogo final con él si vivimos con los ojos cerrados.

Hemos de despertar y abrir bien los ojos. Vivir vigilantes para mirar más allá de nuestros pequeños intereses y preocupaciones. La esperanza del cristiano no es una actitud ciega, pues no olvida nunca a los que sufren. La espiritualidad cristiana no consiste solo en una mirada hacia el interior, pues su corazón está atento a quienes viven abandonados a su suerte.

En las comunidades cristianas hemos de cuidar cada vez más que nuestro modo de vivir la esperanza no nos lleve a la indiferencia o el olvido de los pobres. No podemos aislarnos en la religión para no oír el clamor de los que mueren diariamente de hambre. No nos está permitido alimentar nuestra ilusión de inocencia para defender nuestra tranquilidad.

Una esperanza en Dios, que se olvida de los que viven en esta tierra sin poder esperar nada, ¿no puede ser considerada como una versión religiosa de cierto optimismo a toda costa, vivido sin lucidez ni responsabilidad? Una búsqueda de la propia salvación eterna de espaldas a los que sufren, ¿no puede ser acusada de ser un sutil “egoísmo alargado hacia el más allá”?

Probablemente, la poca sensibilidad al sufrimiento inmenso que hay en el mundo es uno de los síntomas más graves del envejecimiento del cristianismo actual. Cuando el Papa Francisco reclama “una Iglesia más pobre y de los pobres”, nos está gritando su mensaje más importante a los cristianos de los países del primer mundo.

José-Antonio Pagola

=====

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE: 30	19h.	Frederic Martorell Barberà i Eulogio Castillo Zamalloa.
DIUMENGE: 1	11h.	Antonio Campamà i Magdalena Rovira =====
	13h.	Joaquim, María, Nicolàs i Felisa, M ^a Guadalupe Méndez Barreras.
DISSABTE: 7	19h.	
DIUMENGE: 8	11h.	Elfride Pass i Katharina Pass, Conxita Reig i Antonia López. Joaquim, Maria, Nicolàs i Felisa =====
	13h.	Ricelda-Acela Campos Alfonso

REUNIONS

DILLUNS dia 2, a les 20 h. Consell Pastoral

DIMARTS dia 3, a les 20 h. Consell d'Economia

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Jordi Séculi Sambola ; d'En Jordi García Félez. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

ADVENT 2019

